

РЕШЕНИЕ

№ 2964

гр. София, 20.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 40 СЪСТАВ, в публично заседание на
шести февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: СВЕТЛОЗАР Д. ДИМИТРОВ

при участието на секретаря ДЕСИСЛАВА ИВ. ПОПОВА
като разглежда докладваното от СВЕТЛОЗАР Д. ДИМИТРОВ Гражданско
дело № 20231110145069 по описа за 2023 година

Производството е образувано по искова молба на Д. Г. Й. срещу /фирма/.

Ищецът твърди, че на 21.06.2023г. управлявал л. а. „БМВ 320 I X Драйв“ с рег. № ***** по /населено място/ в посока от /населено място/ към /населено място/ в гр. София, в близост до парк „Ч.“, в участъка на завоя към ул. „С.“, като възприел движещо се в насрещното платно МПС, което при извършване на завой към /населено място/ навлязло в лентата за движение на ищеца. За да избегне ударът, ищецът отклонил управлението от него автомобил „БМВ“ вдясно, след което завил наляво, но напуснал пътното платно и се ударил в крайпътно дърво. След инцидента подал сигнал на тел. 112, но му съобщили, че след като другият участник не е известен, няма нужда органите на МВР да посещават мястото. В резултат от инцидента, лекият автомобил бил увреден в предната дясна част. Към датата на инцидента, за автомобила имало сключена имуществена застраховка „Каско на МПС“ с ответното дружество, като същото било уведомено за ПТП, но отказало да изпрати мобилна група. Ищецът подал уведомление за щета, по което била образувана преписка и на 21.06.2023г. и 27.06.2023г. бил извършен оглед на автомобила от експерти на дружеството. С уведомление от 24.07.2023г. дружеството уведомило ищеца, че отказва да изплати застрахователно обезщетение с аргумент, че повредите по МПС не съответстват на описания механизъм. Ищецът счита, че има право да получи обезщетение за уврежданията, поради което предявява настоящия иск.

Съобразно изложеното се моли за постановяване на решение, с което ответникът да бъде осъден да му заплати сумата от **6661,82лв.** (съобразно направеното и допуснатото от съда в проведеното на 06.02.2024г. открито съдебно заседание изменение на предявения иск), представляваща дължимото застрахователно обезщетение, ведно със законната лихва от подаване на исковата молба до окончателното плащане.

Ответникът е депозирал отговор на исковата молба в законоустановения срок, с който оспорва предявения иск. Признава, че между страните съществува застрахователно правоотношение по имуществена застраховка „Каско“ за процесния автомобил, както и че ищецът е отправил претенция, по която е постановен отказ за

изплащане на обезщетение. Твърди, че съгласно чл. 14.11 от ОУ към договора, застрахованият е длъжен да регистрира настъпилото събитие чрез компетентните органи, като при ПТП това включва – ДКП, протокол за ПТП и т. н. Съгласно чл. 28.1 от ОУ пък, застрахователят не дължал плащане на обезщетение при неверни данни и/или документи с невярно съдържание. Счита, че в случая ищецът не е изпълнил задължението си да регистрира настъпилото ПТП. Оспорва механизмът на ПТП да е описаният от ищеца. Посочва, че при постъпилото обаждане от ищеца към дежурен екип му е предложен такъв да посети местопроезшествиято, но ищецът отказал с мотив, че закъснява за работа и ще представи увреденото МПС за оглед. Счита, че уврежданията на МПС не са настъпили на посоченото място и по описания начин. В условията на евентуалност, отрича размерът на уврежданията да е в претендирания размер.

Съобразно изложеното, моли за отхвърляне на предявения иск.

Съдът, като съобрази събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и обсъди доводите на страните, намира следното:

Предявен за разглеждане е осъдителен иск с правно основание чл. 405, ал. 1 КЗ.

Съгласно чл. 405, ал. 1 КЗ, при настъпване на застрахователното събитие застрахователят е длъжен да плати застрахователно обезщетение в уговорения срок. За да възникне притезателното право на застрахования по имуществено застраховане срещу застрахователя за получаване на застрахователно обезщетение, трябва в обективната действителност да бъдат осъществени следните юридически факти: 1/ сключване на валиден договор за имуществено застраховане на процесното имущество между страните и 2/ настъпване на събитие, което представлява покрит застрахователен риск, в резултат на което се е стигнало до увреждане на застрахованото имущество.

По делото не е спорно и е отделено за безспорно с доклада по чл. 146 ГПК, че между Д. Г. Й. и ответното дружество към датата на ПТП - 21.06.2023г., е налице валидно застрахователно правоотношение по сключена имуществена застраховка „Каско“ за л. а. „БМВ 320 I X Драйв“ с рег. № *****; че настъпилите увреждания представляват покрит застрахователен риск; че ищецът е уведомил ответника за настъпилото ПТП; че е заведена претенция от ищеца за изплащане на обезщетение, по която е образувана преписка, извършени са огледи и е отказано изплащането на обезщетение.

От приложения по делото опис-заключение по щета № 000-12-1-23-001554 се установява, че уврежданията по л. а. „БМВ 320 I X Драйв“ с рег. № ***** настъпили на процесното ПТП, чиято стойност се претендира в настоящото производство, са: облицовка предна броня, десен фар, дясна решетка за въздух на броня, дясна бленда на всмукател за въздух, средна бленда на дясна броня, решетка за въздух на предна броня, предна дясна декоративна решетка, предна лява декоративна решетка, капак предна кука теглич, десен външен ултразвуков датчик черен, десен фар за мъгла, носач предна долна броня, предна греда успокоител удар.

Ответното дружество оспорва механизма на настъпване на ПТП да е описаният от ищеца. Последният посочва, че щетите по л. а. „БМВ 320 I X Драйв“ са резултат от удар в дърво, настъпил след предприета маневра за избягване на сблъсък с насрещно движещ се и навлязъл в средата на пътното платно автомобил при завоя между /населено място/ и ул. „С.“. За изясняване точния механизъм на ПТП по делото са събрани гласни и писмени доказателства и е изслушано и прието експертно заключение.

Според показанията на свидетеля А. А., който е пътувал в автомобила при

сблъска – бил е на предната пасажерска седалка, с ищеца се движели по /населено място/ в посока ул. „С.“, като л. а. „БМВ 320 I X Драйв“ бил управляван от ищеца. Тъй като завоят между двете улици бил остър – 90-градусов, скоростта на движение била ниска - 25-30 км/ч. При навлизане в завоя насрещно на тях се движел друг автомобил, който бил по средата на пътното платно, като с цел избягване на удар с него, л. а. „БМВ 320 I X Драйв“ се ударил в дърво, намиращо се на завоя. Уточнява, че на завоя имало и паркиран автомобил от страната на другия движещ се автомобил, което ограничавало видимостта. Посочва, че този паркирал автомобил се намирал на ъгъла, където имало шахта, а отсреща се падала градинка и имало кофа за боклук. За да избегне шахтата, която била на самия завой, другият автомобил навлязъл в платното за движение на ищеца, и за избегне челен удар, ищецът завил надясно след това вляво с цел да спре пред дървото, но не успял и се ударил в него с предната дясна част на автомобила. Уврежданията по л. а. „БМВ 320 I X Драйв“ били счупен фар, броня и решетки.

От заключението по допуснатата, изслушана и приета съдебна авто-техническа експертиза се установява същия механизъм на ПТП. Вещото лице посочва, че неизвестно МПС се движи по ул. „С.“ и в района на кръстовището с /населено място/ водачът навлиза частично в лентата за насрещно движение, по която в обратна посока в този момент се движи процесното МПС. В района на кръстовището с ул. „С.“, с цел избягване на челен удар с насрещно движещо се неизвестно МПС, водачът на л. а. „БМВ 320 I X Драйв“ с рег. № ***** предприема маневра отклонение вдясно, след това извършва отклонение вляво, при което се удря (самокатастрофира) в дърво, в резултат от което настъпват увреждания в предната част на автомобила.

Съдът намира, че следва да кредитира изцяло показанията на свидетеля, който е очевиден на събитията и има преки възприятия за настъпилите факти. Показанията му са пълни и последователни, като не в тях не се съдържат противоречия и колебания. Изложените факти относно остротата на завоя (90 градуса), наличието на шахта на завоя, както и на контейнер за боклук и дърво на отсрещната страна се потвърждават от експертното заключение, което е придружено със снимки на мястото на инцидента (л. 95-96). С оглед на това, съдът приема, че механизмът на ПТП е именно описаният от свидетеля и потвърден от експертното заключение, който съвпада с този, посочен от ищеца в исквата молба.

Ответното дружество оспорва, че описаните щети са резултат от съприкосновение с дърво, тъй като в такъв случай биха били концентрирани на едно място, а не по хоризонтала на автомобила. Съдът намира възражението за неоснователно, доколкото се опровергава от заключението по САТЕ. Вещото лице е категорично, че процесните щети могат да настъпят при горепосочения механизъм на ПТП, включващ именно съприкосновение с дърво. Това се потвърждава и от снимка на увреден детайл по процесния автомобил /л. 99/, част от експертното заключение, на която са налице видими следи от дървесен материал в зоната на удара.

От изложеното следва, че не се установява от страна на ищеца при завеждането на процесната щета да са посочени неверни данни. В този смисъл не е налице хипотезата на т.28.1 от ОУ към застрахователния договор, на която се позова ответникът, позволяваща на застрахователя да не заплати обезщетение при представяне на неверни данни и/или документи с невярно съдържание, свързани със собствеността и ползването на МПС, както и други обстоятелства, които имат отношение към застраховката - при сключването ѝ, при доказване на застрахователното събитие и/или оценка на щетите.

Другото възражение на ответното дружество за недължимост на застрахователно обезщетение е нарушение на т.14.11 от ОУ към договора за

застраховане на сухопътни превозни средства, без релсови превозни средства, предвиждаща, че застрахованият е длъжен да регистрира настъпилото събитие в съответствие с българското законодателство чрез компетентните органи по места, както следва: при ПТП - ДКП, Протокол за ПТП, Констативен протокол за ПТП с пострадали лица и/или прокурорско постановление и/или съдебно решение. Предвиденото условие по ОУ на застрахователя е в унисон с издадената на основание чл. 125а, ал. 2 ЗДвП Наредба № Из-41 от 12.01.2009г. за документите и реда за съставянето им при пътно-транспортни произшествия и реда за информиране между Министерство на вътрешните работи, Комисията за финансов надзор и Гаранционния фонд. В този подзаконов нормативен акт са регламентирани видовете документи, които се съставят за настъпило ПТП, а именно: 1) констативен протокол за ПТП с пострадали лица; 2) протокол за ПТП с материални щети и 3) двустранен констативен протокол за ПТП (чл. 2, ал. 1). Съгласно чл. 5, ал. 1 от Наредбата, когато при произшествието са причинени само материални щети, които не възпрепятстват движението на МПС на собствен ход, и между участниците в произшествието има съгласие относно обстоятелствата, свързани с него, те попълват своите данни в двустранен констативен протокол за ПТП. Настоящата хипотеза не е такава, доколкото няма пряко съприкосновение с друго МПС, тъй като е налице удар в дърво на автомобила. Макар и причината за този удар да е движение на друго превозно средство, последното не е установено и е невъзможно съставяне на ДКП. Съгласно чл. 6, т. 4 не се посещават от органите на МВР – "Пътна полиция" и не се съставят документи за повреди на МПС, които не са причинени от друго МПС, освен когато повредите са причинени в резултат на пътнотранспортно произшествие с един участник и МПС не е в състояние да се придвижи на собствен ход. Съдът намира, че настоящият случай попада в приложното поле именно на чл. 6, т. 4 от Наредбата. В пътния инцидент има само един участник, като автомобилът е продължил придвижването си на собствен ход, което се потвърждава от показанията на свидетеля А.. С оглед на това, не е имало нормативно задължение и основание за съставяне на протокол за ПТП. Следва да се има предвид и че в случая ищецът е сигнализирал за ПТП на тел. 112, на който се регистрират сигналите за настъпили произшествия. Това се установява от показанията на свидетеля А., който посочва, че ищецът звъннал на тел. 112, където го попитали дали има други щети и пострадали, след което му пожелали „приятен ден“. Тоест, налице е регистрация на ПТП пред официални органи, но не е изпратен полицейски екип, който да удостовери в протокол настъпилото събитие, тъй като според нормативната уредба в случая това не е задължително. Отделно, неизпълнението на това задължение не е предвидено в чл. 28 от ОУ като основание за недължимост на застрахователно обезщетение, поради което само по себе си възражението е несъстоятелно.

Неоснователно е и възражението на ответника, че произшествието не било посетено от екип на дружеството поради отказ на ищеца. По делото е приложен и приет на електронен носител звукозапис от проведения разговор, от който се установява, че в съответствие с изискването по т.14.10 от ОУ ищецът е уведомил застрахователя за настъпилото ПТП на телефон на застрахователя, което се потвърждава и от показанията на свидетеля. При запитване от оператора, ищецът заявява, че се намира на мястото на събитието и няма пострадали лица, а само материални щети. Ищецът пита дали трябва да изчака мобилен екип на застрахователя, при което получава отговор, че това не е задължително и има срок да заведе щетата до 5 работни дни. Още на същия ден – 21.06.2023г., ищецът е подал уведомление за настъпило застрахователно събитие в ликвидационен център на застрахователя, извършен е оглед на автомобила и е съставен опис на уврежданията. Ето защо, и това възражение на ответника е неоснователно.

С оглед изложеното, съдът намира, че ищецът има право на застрахователно

обезщетение за настъпилото произшествие, като отказът на ответника да му изплати такова е неоснователен. По отношение размера на дължимото обезщетение, съобразно установената съдебна практика (решения № 165 от 24.10.2013 г. по т. д. № 469/2012 г., II ТО на ВКС, № 209/30.01.2012 г. по т. д. № 1069/2010 г. по описа на ВКС, ТК, II ТО, № 109/14.11.2011 г. по т. д. № 870/2010 г. по описа на ВКС, ТК, I ТО, № 52/08.07.2010 г. по т. д. № 652/2009 г. ВКС, ТК, I ТО, № 115/09.07.2009 г. по т. д. № 627/2008 г., II ТО на ВКС), приложима и след влизане в сила на Кодекса за застраховането от 01.01.2016г., при съдебно предявена претенция за заплащане на застрахователно обезщетение съдът следва да определи застрахователното обезщетение по действителната стойност на вредата към момента на настъпване на застрахователното събитие – 386, ал. 2 КЗ, а не съгласно прилаганата от застрахователя методика към Наредба № 49 от 16.10.2014г., противно на соченото от ответника (посочената в отговора на исковата молба Наредба № 24/2006г. е отменена с горепосочената). Обезщетението не може да надвишава действителната (при пълна увреда) или възстановителната (при частична увреда) стойност на застрахованото имущество, т. е. стойността, срещу която вместо застрахованото имущество може да се купи друго със същото качество (чл. 400, ал. 1 от КЗ), съответно стойността, необходима за възстановяване на имуществото в същия вид, в това число всички присъщи разходи за доставка, строителство, монтаж и други, без прилагане на обезценка (чл. 400, ал. 2 от КЗ). Застрахователят дължи заплащане на обезщетение в размер, който съответства на пазарните условия към датата на ПТП, за да могат уврежданията да бъдат надлежно отстранени. Съгласно приетото по делото заключение по САТЕ стойността, необходима за възстановяване на щетите, по средни пазарни цени към датата на ПТП, възлиза на сумата от 6661,82лв. Именно това е релевантната стойност и застрахователят дължи обезщетение в този размер. Без правно значение за настоящия случай са цените за ремонт с части от алтернативни доставчици. Тази сума не онагледява средните пазарни цени към датата на процесното ПТП, която е релевантна, доколкото почива само на ограничен сегмент от пазара. Следва да се отбележи и че в приетата по делото застрахователна полица изрично е записано „доверен сервиз/оригинални части“. Полицията не е оспорена от ответника, поради което го обвързва и показва съгласие на дружеството да отремонтира/заплаща обезщетение за ремонт при цени за оригинални части. Ето защо, съдът приема, че дължимото застрахователно обезщетение на ищеца възлиза на сумата от 6661,82лв., колкото е и размерът на предявения иск.

По изложените съображения, предявеният иск се явява изцяло основателен.

По разноските:

При този изход на спора, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК право на присъждане на сторените разноски има ищецът, който е доказал такива в размер на 266,47лв. за държавна такса, 100лв. депозит за експертиза и 1170лв. с ДДС или 975лв. без ДДС за платено адв. възнаграждение. Насрещната страна е направила възражение за прекомерност на адв. хонорар, което съдът намира за неоснователно, доколкото минималният размер по чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1/2004г. възлиза на 966,18лв. без ДДС или 1159,62лв. с ДДС (предвид че има доказателства за регистрация на адвоката по ДДС), което е незначително надвишаване на минималния размер, а в случая по делото има проведени и три открити съдебни заседания, като според чл. 7, ал. 9 от Наредбата след второто открито заседание се дължи допълнително възнаграждение. Общият размер на разноските, които следва да се присъдят на ищеца, възлиза на сумата от 1536,47лв.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл. 405, ал. 1 КЗ /фирма/, ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: /населено място/, **да заплати на Д. Г. Й.**, ЕГН: *****, с адрес: /населено място/, сумата от **6661,82лв.**, представляваща дължимо застрахователно обезщетение за настъпилите увреждания по л. а. „БМВ 320 I X Драйв“ с рег. № ***** в резултат от ПТП, настъпило на 21.06.2023г. в гр. София, по сключена имуществена застраховка „Каско“, обективирана в застрахователна полица № ***** от 18.04.2023г., за което ПТП при ответника е образувана щета № 0000-1201-23-001554, ведно със законната лихва от подаване на исковата молба – 10.08.2023г. до окончателното плащане, както и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от **1536,47лв.**, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____